

men der er ogsaa foretaget andre Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, idet det i §§ 2 og 3 indeholder Bestemmelser om Tilvejebringelsen af Løb ind til flere af de ved Limfjorden beliggende Byer og Anløbssteder, nemlig Nibe, Aggersund, Løgstør, Tisted, Nykøbing, Skive, Struer og Lemvig. Det er her bestemt, at saadanne Løb skulle kunne tilvejebringes for Statskassens Midler, og som ærede Medlemmer ville være bekendte med af de Bilag, der ledsage Folketingets Betænkning, vil det her efter foreliggende Kalkule komme til at dreje sig om Udgifter til et Beløb af ca. 300,000 Kr. Disse Udgifter falde imidlertid meget forskellig med Hensyn til de forskellige Indløb til Byerne, idet det for enkelte af disse kun drejer sig om nogle faa Tusinde Kroner eller endog mindre, men for andre drejer sig om Beløb, af hvilke det højeste, for saa vidt jeg erindrer, vil komme til at udgøre ca. 120,000 Kr. Jeg kan erkende, at der er stor Rimelighed i, naar man virkelig vil gøre noget væsentligt til Fordel for Limfjordsbyerne, at da Statskassen ogsaa i denne Henseende kommer disse til Hjælp, idet det jo vil være ganske usandsynligt, at der for de Byers Vedkommende, hvor Omkostningerne ville løbe op til saa store Beløb, som her findes nævnte, vil være Mulighed for de paagældende Havne for at tilvejebringe disse Beløb; og et af de Øjemed, i hvilke Foranstaltningen da skulde gennemføres, vilde derved være forspildt. Det skulde da være Meningen, at de paagældende Byer skulle være villige til at tilvejebringe den fornødne Uddybning og øvrige Foranstaltninger med Hensyn til Havnens Forbedring og herom afgive udtrykkelig Erklæring til Indenrigsministeriet, forinden der af Statskassen skulde anvendes noget Beløb til Tilvejebringelsen af et Sejløb ind til vedkommende Havn. Og ligeledes betragter jeg det som en sikker Forudsætning, at de vedkommende Havne maatte paatage sig den fremtidige Vedligeholdelse af Sejløbet ind til dem. Nogen Forpligtelse til en saadan Vedligeholdelse vil Statskassen gennem Vandbygningsvæsenet ikke kunne paatage sig. Naar Vandbygningsvæsenet tillige skal paatage sig en Vedligeholdelse af Hovedsejløbet gennem Limfjorden, som det nu paatænkes udvidet, vil det ikke uden en betydelig Forøgelse af sit Materiel kunne paatage sig nogen Forpligtelse med Hensyn til Sejløbene til de enkelte Købstæder.

Jeg skal da nu til Slutning gøre den Bemærkning, at medens det jo som be-

kendt i Loven af 8de Marts 1856 var paalagt Kommunerne at bære en vis Del af Udgifterne til den Foranstaltning, der den Gang blev vedtagen, nemlig Anlægget af Frederik den 7des Kanal, i det Forhold, at Staten overtog $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, der i alt beløb sig til 800,000 Kr., og Kommunerne overtog efter et i Loven nærmere bestemt Forhold den ene Tredjedel af disse Udgifter, er Regeringsforslaget med Tilslutning fra Folketingets Side gaaet ud fra, at Bekostningen ved Hovedsejløbets Tilvejebringelse i sin Helhed maatte bæres af Statskassen. Jeg tror, at saaledes som Kommunerne nu ere stillede, saa stærkt som de ere belastede, vilde det være en meget haard Fordring at stille til dem, at de skulde overtage nogen Del af disse Udgifter, ligesom jeg heller ikke mener, at der kunde være Tale om at paalægge dem gennem Loven uden Forhandling med dem en saadan Andel i Udgifterne. Et saadant Paalæg blev ganske vist givet dem ved Loven af 1856, idet der den Gang var enkelte af de paagældende Kommuner, som under de forudgaaende Forhandlinger havde erklæret sig uvillige til at yde noget som helst Tilskud, men Loven paalagde alligevel de paagældende Amsraad at deltage i Udgifterne. Jeg tror, det stemmer med den Maade, hvorpaa man i øvrigt har ment at burde stille sig til Kommunerne i de senere Aar, naar Regeringsforslaget, som jeg har omtalt, er gaaet ud fra, at samtlige Udgifter til denne Foranstaltning bæres af Statskassen.

Jeg skal herefter tillade mig at tilraade det høje Ting at vedtage det foreliggende Forslag i den Skikkelse, hvori det nu er vedtaget af Folketinget. Naar jeg i det andet Ting indtil det sidste har udtalt mig principalt mod at gaa den Vej, som fra Folketingets Side var foreslaaet, saa har det jo selvfølgelig været, fordi jeg har ønsket at lægge Folketinget paa Sinde at træffe sin Afgørelse med fuld Bevidsthed om de Konsekvenser, som dette kunde medføre for Statskassen. Men ligesom jeg oprindeligt har henstillet Sagen til Rigsdagens Afgørelse med Hensyn til Valget mellem de to Alternativer, saaledes er jeg ogsaa fuldt beredt paa at modtage Forslaget, saaledes som det maatte blive vedtaget af de to Ting.

Breinholt-Vandborg: Efter den indgaaende Redegørelse og Fremstilling, vi nu have hørt fra den højtærede Indenrigsministers Side angaaende hele Sagforholdet i den her omhandlede Sag, skal jeg be-